

Η ομιλία του πρωθυπουργού για τον Προϋπολογισμό

Θα ήθελα να πω δυο λόγια για τον αγαπητό μου κ. Τσίπρα. Δεν είστε το αύριο, κ. Τσίπρα. Δεν είστε ούτε το σήμερα ούτε το χθες. Είστε τα υπολείμματα της οπισθοδρόμησης και των συντεχνιών που καταρρέουν, κ. Τσίπρα. Και η Ελληνική κοινωνία δεν σας γεννάει, δικαιολογημένα την τρομάζετε και σας αποβάλλει η Ελληνική κοινωνία, κ. Τσίπρα. Κι όποιος δεν συμφωνεί μαζί σας δεν είναι ούτε καλός ούτε κακός κατ' ανάγκην μαθητής. Απλά υπεύθυνος πολιτικός είναι. Και λυπάμαι για τον τρόπο με τον οποίο σήμερα αξιοποιήσατε αυτόν τον χρόνο εδώ στη Βουλή σε τέτοια κρίσιμη στιγμή. Δεν φέρατε άνεμο αλλαγής. Παλαιοκομματισμό φέρατε, από ένα κόμμα ασύντακτο, γεμάτο διαιρέσεις, χωρίς κανένα πρόγραμμα, καμιά απολύτως λύση. Αλλαγή και μπουλούκ ασκέρ δεν πάνε μαζί.

Και μας ανακοίνωσε ο κ. Τσίπρας απόψε τη μεγάλη λύση. Όλοι περιμέναμε κάτι το νέο, ανέμενα ότι θα έδινε τη μεγάλη οικονομική λύση για το πρόβλημα της χώρας. Και τις μας ανακοίνωσε; Ότι απλά βρήκε τη λύση. Θα καταργήσει ότι έχει ψηφίσει αυτή η Βουλή. Είναι πραγματικά κάτι το καταπληκτικό. Θα πρέπει, κ. Τσίπρα, πραγματικά να βγείτε από το κουτάκι με τα στερεότυπα και τις ιδεοληψίες σας.

Ευτυχώς που ο κόσμος σας άκουσε. Ευτυχώς που κατάλαβε ποιο είναι το πρόγραμμα σας. Θα το πω με δυο λόγια για όποιους με ακούνε. Όποιος περνάει το κατώφλι του γραφείου σας είναι «ναι σε όλα» κι όταν έρχεστε εδώ πέρα είναι «όχι σε όλα». Το πιο εύκολο πρόγραμμα που υπάρχει, κ. Τσίπρα, έχετε διαλέξει. Γι' αυτό και θα σας μείνουν πολλές οι συνιστώσες. Αλλά θα σας μείνει κι ο καημός, συνισταμένη δεν θα αποκτήσετε ποτέ.

Αλλά για να μιλήσουμε με τη σοβαρότητα που επιβάλλουν οι στιγμές, εγώ θα πω ξεκάθαρα ότι όλες αυτές οι πτέρυγες της Βουλής έχουν διαπράξει στο παρελθόν σφάλματα. Και πρέπει ο καθένας μας να το δεχθεί. Ακόμη και η δική σας η παράταξη. Διέλυσε την ανταγωνιστικότητα της χώρας, υπονόμωσε την ίδια την ασφάλεια των πολιτών. Και στην ομιλία σας δεν είπατε ούτε για τους πολίτες αλλά ούτε για την οικονομική τους ανάκαμψη, μισή κουβέντα, μισή πρόταση, μισή λύση.

Η μεγάλη μας διαφορά λοιπόν είναι ότι εμείς δεχόμαστε ότι έχουν γίνει σφάλματα κι ότι έχουμε κάνει κι εμείς σφάλματα. Αλλά εμείς έχουμε διδαχθεί από αυτά τα σφάλματα και τα διορθώνουμε ενώ εσείς παραμένετε, υπερασπίζεστε αυτά τα σφάλματα και μένετε αδιόρθωτος μέχρι τέλους. Αυτή είναι η διαφορά. Είναι ουσιαστική η διαφορά.

Πριν τέσσερις μόλις μέρες ψηφίσαμε την πιο σαρωτική μεταρρύθμιση που έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα! Κι εγώ θα ήθελα σήμερα να επισημάνω κυρίως τρία πράγματα σήμερα: Πρώτον: Οι θυσίες που περιέχονται στο Πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε και στον Προϋπολογισμό που πρόκειται να ψηφίζουμε, είναι και οι τελευταίες! Εφ' όσον βέβαια, εφαρμόσουμε όλα όσα νομοθετήσαμε. Αυτό είναι μέρος της συμφωνίας που υπογράφουμε. Για πρώτη φορά... Δεύτερον: Οι αδικίες, που πρώτος εγώ δέχθηκα ότι έχουν γίνει, θα αρχίσουν να επανορθώνονται μόλις βγούμε από τα ελλείμματα. Κι αυτό είναι μέρος της συμφωνίας που υπογράφουμε. Επίσης για πρώτη φορά... Τρίτον: Τα χρήματα της δόσης των 31 δισεκατομμυρίων θα έλθουν έγκαιρα. Θα έρθουν, κ. Τσίπρα, στο ακέραιο και με το παραπάνω. Και για αυτό το «παραπάνω» παλεύω συνεχώς.

Κάποιοι εδώ μέσα αμφισβητούν το ΑΝ θα έρθουν. Εγώ παλεύω για το «παραπάνω»! Μπορεί το «λόμπυ της δραχμής» που βλέπει να χάνει το στοίχημα, να δίνει τις τελευταίες μάχες οπισθοφυλακών... Αλλά η Ελλάδα έκανε αυτά που της ζητήθηκαν κι αυτό ομολογείται απ' όλους. Τώρα ήλθε η ώρα των δανειστών να κάνουν κι εκείνοι αυτά που δεσμεύτηκαν. Και θα το κάνουν... Μπορεί κάποιοι εκτός Ελλάδος να δυσφορούν.

Μπορεί κάποιοι εντός Ελλάδος, σαν κι εσάς, να εύχονται «να μη πάρουμε τα λεφτά». Και πραγματικά πρώτη φορά είδα τέτοιο φανατισμό αρχηγού Ελληνικού κόμματος στο να μην πάρουν τα λεφτά οι Έλληνες, να έχουμε πρόβλημα στην οικονομία. Αυ'το είναι πρωτόγνωρο, πρωτόφαντο.

Βιαστήκατε να χαρείτε. Γιατί θα σας πικράνουμε. Τα λεφτά θα τα πάρουμε! Κι ας προεξοφλείτε κάποιοι σήμερα το αντίθετο. Δεν περιμένω να ζητήσει κανένας συγγνώμη, σε λίγες μέρες, όταν θα τα πάρουμε. Περιμένω όμως να καταλάβετε ότι το να δηλητηριάζετε τον Ελληνικό λαό συνέχεια, καλλιεργώντας την απελπισία, κερδοσκοπώντας στην απόγνωση ευχόμενοι τα χειρότερα, έχει κι ένα όριο. Και πραγματικά δεν κρύβω την έκπληξή μου, που βλέπω εκείνους που χθες μας έλεγαν να φύγουμε από το δάνειο, να μην το πάρουμε, ότι είναι κακό, να είναι πάλι οι ίδιοι, που ανεβαίνουν σήμερα στα κεραμίδια γιατί δεν ήλθε ακόμα η δόση του δανείου... Εμείς απαντάμε στην απόγνωση που καλλιεργούν, με την Ελπίδα που δημιουργούμε.

Όλοι καταλαβαίνουν ότι η Ελλάδα, οι πολίτες, η οικονομία θα ανακουφιστούν όταν έρθει η επόμενη δόση, μόλις δοθεί το μήνυμα διεθνώς ότι η Ελλάδα βρίσκεται ξανά μέσα στους στόχους της κι ότι έχει αποτραπεί οριστικά η επιστροφή στη δραχμή. Όλοι καταλαβαίνουν ότι η κατάσταση έχει αρχίσει και βελτιώνεται. Θα ανακεφαλαιοποιηθούν οι τράπεζες, θα επιστρέψουν κι άλλοι οι καταθέσεις, θα αρχίσει να υπάρχει ρευστότητα και ανάσες για την οικονομία.

Βέβαια δεν το καταλαβαίνουν όλοι. Τις τελευταίες μέρες είδα πολλούς να στενοχωριούνται εδώ πέρα. Μόνο που το «πολύ της θλίψεως γεννά παραφροσύνη». Κι άρχισαν εδώ μέσα να ευτελίζουν το Κοινοβούλιο, να το υποβιβάζουν σε Συνέλευση φοιτητών της δεκαετίας του '70. Να απειλούν επενδυτές να μην έλθουν στην Ελλάδα. Να απειλούν βουλευτές με «ειδικά δικαστήρια» και με δολοφονίες και με λιντσάρισμα ακόμα! Τι ακριβώς προσπαθούν άραγε; Να μας τρομάξουν; Τον κόσμο τρομάζουν που καταλαβαίνει με τι επίπεδο αντιπολίτευσης έχει μπλέξει! Μέχρι τώρα τους ενοχλούσε πολύ που τους λέγαμε, όπως το είπε και η κα Παπαρήγα, ότι ανήκουν στο «λόμπυ της δραχμής». Τις τελευταίες μέρες προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι κάτι ακόμα χειρότερο: ότι αποτελούν το λόμπυ της παράνοιας. Που ονειρεύεται εμφύλιους σπαραγμούς! Αυτά δεν μας προκαλούν κανένα φόβο. Μόνο θλίψη μας προκαλούν... Γιατί θέλουμε όλους τους συναδέλφους ενωμένους στην Αναγέννηση της χώρας.

Κι είμαστε υποχρεωμένοι τώρα να προχωρήσουμε αφήνοντας πίσω κάποιους που ονειρεύονται να οδηγήσουν την Ελλάδα στον όλεθρο. Μπορεί να καταδημαγωγείτε τον πόνο του Ελληνικού λαού. Αλλά δεν θα καταφέρετε ούτε να ανακόψετε τη μεταρρυθμιστική πορεία της χώρας, ούτε να διχάσετε την κοινωνία. Κι αυτό, θα το καταλάβετε απόψε και με την εκλογή και με την ψηφοφορία. Στο Πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιέχονταν περικοπές και μεγάλες μεταρρυθμιστικές τομές. Οι άδικες

περικοπές, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν μισθούς, συντάξεις και ορισμένα κοινωνικά επιδόματα, όπως εξήγησα και προχθές, θα αποκατασταθούν μόλις βγούμε από τα ελλείμματα. Αλλά οι μεταρρυθμίσεις που περάσαμε είναι μόνιμες. Και θα δώσουν πραγματικά μεταρρυθμιστική δυναμική στην Ελληνική Οικονομία.

Ενώ με τον Προϋπολογισμό του επομένου έτους, του 2013, που ψηφίζουμε απόψε, κάνουμε το πρώτο μεγάλο βήμα για να πιάσουμε τους στόχους μας και να αντιστρέψουμε την ελεύθερη πτώση στην οποία έχει βρεθεί τα τελευταία χρόνια, η Ελληνική οικονομία την τελευταία τριετία. Η μεταρρύθμιση βέβαια πολλούς τους ενοχλεί, γιατί ξέρουν ότι είναι μόνιμη. Και γι' αυτό έχουν εξαπολύσει ένα όργιο δημαγωγίας.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα: Τα Ελληνικά νοσοκομεία αγόραζαν ως πρόσφατα τα φίλτρα για τις μονάδες τεχνητού νεφρού προς 35 ευρώ το ένα. Την ίδια στιγμή στην Κύπρο και σε άλλες χώρες τα ίδια φίλτρα έκαναν προς 8 ευρώ το ένα! Κι αυτό είναι μόνο ένα τυπικό παράδειγμα. Από χιλιάδες παρόμοια! Καταλαβαίνετε το τεράστιο πάρτι που γινόταν σε όλα τα υλικά της δημόσιας υγείας. Αυτό πια κόβεται με το μαχαίρι. Ήδη υπάρχει μεγάλη εξοικονόμηση στις τιμές των φαρμάκων. Πόση εξοικονόμηση; 420 εκατομμύρια για τα δημόσια νοσοκομεία σε ετήσια βάση. 150 εκατομμύρια στα ασφαλιστικά ταμεία. Και άλλα 150 εκατομμύρια για την ιδιωτική δαπάνη σε φάρμακα.

Άραγε, αυτή η μεταρρύθμιση δεν έπρεπε να γίνει; Δεν πρέπει να επιμείνουμε σε αυτήν; Δεν πρέπει να προχωρήσει σε όλα τα υλικά της δημόσιας υγείας πέρα από τα φάρμακα; Αυτό ακριβώς κάνουμε! Κι αυτό ακριβώς προσπαθούν να εμποδίσουν κάποιοι... Να σας πω και κάτι ακόμα: Κι εμείς περάσαμε στη θέση της Αντιπολίτευσης επί δύο χρόνια περίπου. Κι εμείς εκφράσαμε διαφωνίες, κάναμε την κριτική ως προς το θέμα της ύφεσης που λέγατε και δικαιωθήκαμε. Αλλά προσέξτε: τις διαρθρωτικές αλλαγές, στις οποίες πιστεύουμε, τις ψηφίζαμε τότε όλες! Και τις περικοπές δημόσιας σπατάλης, όχι μόνο τις ψηφίζαμε όταν τις έφερνε η τότε κυβέρνηση, αλλά τις προτείναμε πριν τις φέρει η κυβέρνηση. Και τις αποκρατικοποιήσεις τις προτείναμε και τις ψηφίζαμε. Και την αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας, το θυμάστε καλά, εμείς τη βάλαμε στη δημόσια συζήτηση... Τότε τα ψηφίζαμε και τώρα τα υλοποιούμε και τα πάμε πιο πέρα, γιατί όλα αυτά έπρεπε να έχουν γίνει από καιρό. Κι έπρεπε να τα έχουμε κάνει χωρίς να μας τα ζητήσει κανείς. Κι αν είχαν γίνει αυτά στην ώρα τους, δεν θα φτάναμε στο σημείο σήμερα να κόβουμε μισθούς και συντάξεις.

Αποδείξαμε τα προηγούμενα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αντιπολίτευση δεν σημαίνει «όχι σε όλα». Και κυρίως, Αντιπολίτευση δεν σημαίνει να υπονομεύουμε με κάθε τρόπο της αξιοπιστία της χώρας. Από την αρχή επιμέναμε σε τρία πράγματα: να διατηρήσουμε την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη. Να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές, η μείωση της σπατάλης και οι αποκρατικοποιήσεις που έχει τόσο ανάγκη η Ελλάδα να γίνουν. Και να συμπληρωθούν τα μέτρα λιτότητας με μέτρα, προϋποθέσεις και άμεσες προοπτικές ανάκαμψης: Πρωτογενής τομέας – τουρισμός – πολιτισμός – ορυκτός πλούτος – ενέργεια – καινοτομία – ψηφιακός κόσμος. Γιατί χωρίς ανάκαμψη, δεν μπορεί να δουλέψει κανένα πρόγραμμα.

Κι από την πρώτη στιγμή λέγαμε, ακόμα κι όταν διαφωνούσαμε, ότι θα σεβαστούμε τις υπογραφές, ναι, πράγματι, το είπαμε, που βάζει η χώρα. «Γιατί το κράτος έχει συνέχεια και οι Έλληνες έχουν φιλότιμο».... Και το είχα πει, ναι και ορθώς το είχα πει. Αυτά υποστηρίζαμε

ως Αντιπολίτευση. Αυτά υλοποιούμε ως κυβέρνηση. Και μάλιστα όχι μόνοι μας. Όλοι μαζί. Γιατί η χώρα ή θα βγει ενωμένη από την κρίση ή δεν θα βγει καθόλου. Κι εμείς δείχνουμε λοιπόν, ότι μπορούμε να ενώσουμε τη χώρα. Όταν άλλοι κάνουν ό,τι μπορούν να τη διχάσουν. Γιατί αυτό τους ενδιαφέρει. Να τη διχάσουν! Αυτό ξέρουν να κάνουν ίσως: να διχάζουν... Δεν μπορούν να κυβερνήσουν. Και το παραδέχονται μόνοι τους. Δεν έχουν προτάσεις. Κι όταν κάνουν το λάθος να διατυπώσουν κάποια πρόταση, προκαλούν πανικό και συνήθως σπεύδουν να τη μαζέψουν.

Και δεν ξέρουν να επιτυγχάνουν συγκλίσεις. Θα μου πείτε, μέσα στο κόμμα τους δεν έχουν ίδια γραμμή. Θα ενώσουν ποτέ και τον κόσμο παραέξω; Ξέρετε, γι' αυτό υπάρχει το Κοινοβούλιο: για να ελέγχεται η εξουσία, αλλά και για να επιτυγχάνονται ευρύτερες συγκλίσεις. Όχι για να καταγγέλλει και να απειλεί ο ένας τον άλλο, την ώρα που χάνεται η χώρα... Μιλάνε για «συνέπεια»... Να τους πω τι θα πει συνέπεια: Το αρχικό οικονομικό μίγμα που επιβλήθηκε στην Ελλάδα είχε ορισμένα πράγματι σοβαρά προβλήματα: Μεγάλωνε το χρέος. Επέβαλλε υψηλά επιτόκια. Δεν έδινε έμφαση στις διαρθρωτικές αλλαγές. Ούτε έδινε έμφαση στις αποκρατικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Το αποτέλεσμα ποιο ήταν το ξέρουμε. Προκλήθηκε δυσανάλογα μεγάλη ύφεση. Και να θυθίστηκε η χώρα σε ένα φαύλο κύκλο που οδήγησε σε παράλυση της Οικονομίας. Εκφράσαμε τη διαφωνία μας γι' αυτό το μείγμα πολιτικής. Εντός κι εκτός Ελλάδος... Τότε επικρίναμε το σφάλμα.

Τώρα, όμως, διορθώνουμε το σφάλμα! Και μάλιστα όλοι μαζί... Κι αυτό κάνει τώρα τη μεγάλη διαφορά: Με τη σύμβαση του περασμένου Μαρτίου, μειώσαμε το συνολικό χρέος με το «κούρεμα», ενώ μειώθηκαν και τα επιτόκια που πληρώνουμε. Σήμερα – επιτέλους - δίνουμε έμφαση στον τομέα που πρέπει, στις διαρθρωτικές αλλαγές, στις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Κι έτσι ανοίγει ο δρόμος για να ξαναγίνει βιώσιμο, που διερωτήθηκε προηγουμένως ο κ. Τσίπρας, το χρέος της Ελλάδας. Ώστε να επανέλθουμε στις αγορές και να απαλλαγούμε από όρους και μνημόνια. Τώρα, μάλιστα, κάνουμε και το επόμενο βήμα: επισπεύδουμε την Ανάκαμψη της Οικονομίας. Στον Προϋπολογισμό που καταθέτουμε, η επίσημη πρόβλεψη είναι για ύφεση 4,2% και για μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα. Μικρότερη, βέβαια, από τη φετινή ύφεση, αλλά ύφεση... Εμείς, όμως, σχεδιάζουμε να ξεπεράσουμε αυτούς τους στόχους.

Πώς θα γίνει αυτό; Απλούστατα, για πρώτη φορά την επόμενη χρονιά, τα λεφτά που θα βγουν από την οικονομία, λόγω της πρόσθετης λιτότητας, δηλαδή τα 9,4 δισεκατομμύρια, θα είναι λιγότερα από εκείνα που θα μπουν στην οικονομία: γύρω στα 15 δισεκατομμύρια ευρώ! Τα μισά απ' αυτά θα είναι από την επιστροφή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου σε ιδιώτες. Τα οποία θα δώσουν μεγάλη ανακούφιση. Κι ένα πρώτο σκέλος αυτής της ανακούφισης πιστεύω ότι θα δοθεί τους επόμενους μήνες... Έτσι προσπαθούμε η ύφεση να είναι μικρότερη απ' αυτήν που προβλέπει ο Προϋπολογισμός. Και το δημοσιονομικό αποτέλεσμα να είναι καλύτερο. Δηλαδή, όχι μηδενικό, αλλά να υπάρξει πρωτογενές πλεόνασμα από το 2013.

Μέχρι πρόσφατα, η οικονομία παρέλυε από την αδυναμία του κράτους να πληρώσει τις οφειλές του και από την αδυναμία των τραπεζών να δώσουν ρευστότητα, ενώ δεν υπήρχαν

καθόλου ανάσες στην οικονομία, καρκινοβατούσαν οι διαρθρωτικές αλλαγές παγαίναμε με αβεβαιότητα στην έξοδο από το ευρώ. Σε αυτό που λέγεται δραχμοφοβία. Τώρα, με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα φύγει η αβεβαιότητα, θα επιστρέψει ξανά η ρευστότητα και θα ανοίξουν οι κάνουλες του τραπεζικού δανεισμού. Έτσι θα μπορέσει να γίνει και η ρύθμιση των οφειλών για τους δανειολήπτες. Κι αυτό από μόνο του θα είναι μια μεγάλη ανάσα.

Ακόμα θα μπορέσουν να πάρουν κεφάλαιο κίνησης οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και να ξεκινήσουν τα μεγάλα έργα. Όλα αυτά δεν μπορούσαν να γίνουν χωρίς ανακεφαλαίωση των τραπεζών. Κι αυτό θα είναι πρόσθετη ανάσα. Ακόμα, με την επιστροφή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, θα σωθούν χιλιάδες θέσεις εργασίας και θα δοθούν πρόσθετες ανάσες στην οικονομία. Και θέλω να είναι ξεκάθαρο, από αύριο μάλιστα, εγώ προσωπικά γυρίζω κεφάλαιο. Δεν θα περιμένω τις επενδύσεις. Θα τις κυνηγήσω τις επενδύσεις και μέσα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό: Με οργάνωση και κινητοποίηση της οικονομικής διπλωματίας.

Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε την Αμερική. Αρκεί να δούμε το παράδειγμα της Ιρλανδίας και άλλων χωρών που το έκαναν και πέτυχαν. Προτεραιότητά μας λοιπόν: Ολοκληρώνοντας τη μάχη για το δάνειο στην Ευρώπη ξεκινάμε τη μάχη για ανάκαμψη και ανάπτυξη μέσα στην Ελλάδα! Και όλα αυτά σημαίνουν συνέπεια: Αυτά που επισημαίναμε ως προβλήματα, τα λύνουμε τώρα ένα-ένα. Δεν παίζουμε θέατρο εδώ μέσα, όπως ορισμένοι... Λύσεις αναζητούσαμε, λύσεις προωθούσαμε και τώρα λύσεις δίνουμε.

Σφάλματα εντοπίζαμε και τώρα σφάλματα διορθώνουμε. Στήριξη σε ό,τι θετικό προσφέραμε. Και τώρα ό,τι στηρίξαμε το πάμε πολύ πιο πέρα. Την Ελλάδα μέσα στο ευρώ τη θέλαμε κι αυτό διασφαλίζουμε. Στην ανάκαμψη δίνουμε την απόλυτη προτεραιότητα και αυτό κάνουμε σήμερα. Ενότητα υποσχόμασταν και ενότητα υπηρετούμε. Μεταρρυθμίσεις προωθούσαμε και μεταρρυθμίσεις υλοποιούμε. Την αξιοπιστία της χώρας μας υπερασπιζόμασταν και την αξιοπιστία της χώρας μας αποκαταστήσαμε.

Τι απ' όλα αυτά κάνει η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση; Τίποτε απολύτως! Ποιες προτάσεις διατύπωσε; Καμία απολύτως! Στείρα άρνηση! Και βέβαια, ακατάσχετη υποσχესιολογία προς πάσα κατεύθυνση... Χαϊδεύετε τα αυτιά ακόμα και προνομιούχων ομάδων.

Εκμεταλλεύεστε τον ανθρώπινο πόνο και απειλείτε ταυτόχρονα τους πάντες... Δεν θέλετε να κυβερνήσετε. Άλλωστε, ξέρετε ότι δεν μπορείτε... Τα συνθήματά σας είναι δύο: --«Όχι σε όλα!» --Και ... «γαία πυρί μειχθήτω»! Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Όλες αυτές οι δημοσιονομικές προβλέψεις για το 2013, δεν είναι «ευσεβείς πόθοι». Είναι σχεδιασμένα και καλά προετοιμασμένα βήματα. Για παράδειγμα, όλοι οι υπολογισμοί που έχουν γίνει για την εκπόνηση αυτού του Προϋπολογισμού στηρίζονται στα πιο συντηρητικά σενάρια. Όχι στα πιο ευνοϊκά. Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν, για παράδειγμα, την επιστροφή των καταθέσεων που θα τροφοδοτήσει πρόσθετες δυνατότητες ρευστότητας στην αγορά. Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν ότι η οριστική απομάκρυνση της «δραχμοφοβίας» θα ενθαρρύνει επενδύσεις από το εξωτερικό και την επιστροφή των καταθέσεων από το εξωτερικό. Κι όλα αυτά, ασφαλώς, θα δώσουν πρόσθετη ώθηση στην αγορά, θα φρενάρουν κι άλλο την ύφεση, θα ανακόψουν την ανεργία, θα προσφέρουν φορολογικά έσοδα στο δημόσιο ταμείο, αλλά και στα

ασφαλιστικά ταμεία. Όλα αυτά δεν τα περιλαμβάνουμε επίσημα στον Προϋπολογισμό που κατατίθεται απόψε.

Συνήθως οι προϋπολογισμοί στηρίζονται στα πιο ευνοϊκά σενάρια, και γι' αυτό συνήθως κατά κανόνα διαψεύδονται! Η πραγματικότητα εμφανίζεται τελικά χειρότερη απ' ό,τι την προέβλεπαν εκ των προτέρων... Εμείς, για πρώτη φορά, κάνουμε το αντίθετο: Στηρίζουμε τον Προϋπολογισμό σε πολύ συντηρητικά σενάρια, κι έτσι ξέρουμε ότι η πραγματικότητα θα εμφανίσει καλύτερα αποτελέσματα στο τέλος. Κι έτσι η χώρα έχει πολύ μεγάλες πιθανότητες, όχι μόνο να πιάσει τους στόχους της, αλλά και να τους ξεπεράσει. Και να ενεργοποιήσει έτσι τη «ρήτρα ανακούφισης» κάποιων αδικιών, όπως εξήγησε νωρίτερα στην ομιλία του ο κ. Κουβέλης, ώστε να στηριχθεί ακόμα περισσότερο η ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή.

Και κάτι τελευταίο εδώ: αυτή η φιλοδοξία να πάμε καλύτερα από τους στόχους είναι κάτι που ήδη άρχισε να γίνεται, τους προηγούμενους μήνες. Βρισκόμαστε ήδη εντός στόχων! Πιο συγκεκριμένα, το πρωτογενές έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού το 1ο δεκάμηνο του έτους διαμορφώθηκε στα 1,2 δισ. ευρώ, έναντι 5,9 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Κι αυτό είναι θεαματική πρόοδος. Ειδικά για το μήνα Οκτώβριο, εμφανίστηκε πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 900 εκατομμυρίων.

Στο φετινό δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου, το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού έπεσε στα 12,3 δισεκατομμύρια, από 21,1 δισεκατομμύρια πέρσι στο αντίστοιχο διάστημα! Επίσης, στο πρώτο δεκάμηνο τα καθαρά έσοδα παρουσιάζουν αύξηση κατά 1,4%, ενώ οι πρωτογενείς δαπάνες εμφανίζουν μείωση κατά 8,5%. Και το μήνα Οκτώβριο οι δαπάνες από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων διπλασιάστηκαν σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του Οκτωβρίου του 2011. Πράγμα που δείχνει ότι αρχίζουν και ξεμπλοκάρουν παγωμένα κονδύλια για δημόσια έργα.

Κι αυτό δεν είναι κάτι τυχαίο ή μεμονωμένο. Αντίθετα, υπάρχουν πολλαπλές ενδείξεις ότι έχουν αρχίσει να ξεπερνιούνται μακροχρόνια αδιέξοδα της Ελληνικής οικονομίας. Για παράδειγμα: --Η απόδοση των Ελληνικών ομολόγων έχει μειωθεί σημαντικά. Και τα περιθώρια *spreads* έχουν υποχωρήσει... --Ενώ, κατά την πρόσφατη έκδοση εξαμηνων εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου το επιτόκιο 4,41%, αποτελεί το χαμηλότερο που πετύχαμε, από τις αρχές του 2010.

Οι αγορές αρχίζουν να βλέπουν ότι κάτι αλλάζει στη χώρα και να αξιολογούν θετικά τις προοπτικές της Ελληνικής οικονομίας. Και το πιο σημαντικό ίσως: --Η ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής οικονομίας δείχνει σαφή σημάδια βελτίωσης. Σας ανέφερα προχθές ότι η Ελλάδα ανέβηκε 11 θέσεις από πέρσι στη διεθνή κατάταξη ανταγωνιστικότητας.

Στη διεθνή κατάταξη των χωρών, σύμφωνα με το δείκτη επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η Ελλάδα βελτιώθηκε ακόμα περισσότερο: κατά 22 θέσεις σε σχέση με πέρσι! Κι αυτά σημαίνουν ότι ανοίγει ο δρόμος για να υπάρξουν νέες θέσεις εργασίας και να ανακοπεί η ανεργία. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών βελτιώθηκε και οι εξαγωγές αυξήθηκαν, επιτυγχάνοντας τον Αύγουστο πλεόνασμα 1,6 δισ. Ευρώ.

Η αντιστροφή της τάσης δεν είναι πλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι που το ευχόμαστε ή το υποθέτουμε. Είναι κάτι που έχει ήδη αρχίσει να συμβαίνει. Για να γίνουν όλα αυτά πραγματικότητα χρειάζεται και κάτι ακόμα. Εμείς εδώ μέσα να μείνουμε στέρεοι, αποφασισμένοι και ενωμένοι... Πάρτε για παράδειγμα αυτό που έγινε προχθές με τους εργαζόμενους στη Βουλή: Σας ρωτώ και μου αρέσει η ευθεία γραμμή: είναι λογικό οι υπάλληλοι της Βουλής να παίρνουν εφ' άπαξ... 8 φορές μεγαλύτερο από αυτό των δημοσίων υπαλλήλων; Γι' αυτό καθιερώθηκε η αυτονομία της Βουλής; Για να πληρώνει οκταπλάσιο εφ' άπαξ; Για να θωρακιστεί η Δημοκρατία καθιερώθηκε και σ' αυτό επιμένουμε.

Φυσικά δεν πρόκειται να παραβιαστεί το Σύνταγμα. Ασφαλέστατα, το Αυτοδιοίκητο της Βουλής είναι απόλυτα σεβαστό. Το αυτοδιοίκητο της Βουλής, ναι! Και θα παραμείνει. Για σκεφθείτε: Και η Δικαιοσύνη δεν έχει το αυτοδιοίκητο; Αλλά οι μισθοί και οι συντάξεις των δικαστών καθορίζονται από την κυβέρνηση. Ασφαλώς οι δικαιολογημένες υπερωρίες των υπαλλήλων της Βουλής είναι απολύτως σεβαστές. Αλλά η Πολιτεία, κυρίες και κύριοι, θα αποφασίζει για τα οικονομικά τους.

Όλοι εκτιμούμε το έργο των υπαλλήλων της Βουλής. Όπως εκτιμούμε και το έργο πολλών άλλων λειτουργών του δημοσίου: των στρατιωτικών, των αστυνομικών, των δικαστικών, των δασκάλων, των πανεπιστημιακών, των γιατρών. Που όλοι τους υφίστανται περικοπές... Όταν, λοιπόν, η χώρα είναι βυθισμένη σε ελλείμματα κι όταν γίνονται περικοπές σε όλους, πώς είναι δυνατό κάποιοι να εξαιρούνται; Και κάτι τελευταίο: εδώ εκπροσωπούμε την κοινωνία. Τις ροπές, τα συναισθήματα, τα συμφέροντα της κοινωνίας.

Άρα, να αναρωτηθούμε: Η κοινωνία τι λέει για όλα αυτά; Τι μας ζητάει; Να εξαιρέσουμε κάποιους όταν στενάζουν όλοι; Ή να μοιράσουμε τις θυσίες σε όλους, ώστε να βγούμε από την ανάγκη μιαν ώρα αρχύτερα; Για να μπορέσουμε στη συνέχεια να αποκαταστήσουμε, όπως είπα, τις αδικίες. Και να θεμελιώσουμε πραγματικά δικαιώματα για όλους.

Αλλά δικαιώματα. Όχι σκανδαλώδη προνόμια... Τώρα βέβαια, κάποιοι μιλούν για «επικήδειους». Και επιχαίρουν... Αυτό που τελειώνει πολιτικά και δεν καταλαβαίνουν είναι οι ίδιοι και η νοοτροπία τους.

Εμείς στηρίζουμε την αστική, λαϊκή, δημοκρατική Ελλάδα. Και θρискόμαστε πράγματι στην αρχή μιας νέας Επανάστασης. Μόνο που η δική μας πολιτική είναι η ενότητα: Ενώνουμε το λαό. Σήμερα κυβερνάμε τρία κόμματα με διαφορετικές αφετηρίες, καταβολές και ιστορία. Δύσκολο, αλλά πετυχημένο εγχείρημα, για το καλό του τόπου και της πατρίδας! Ενώ εκείνοι, αντιπροσωπεύουν δυνάμεις που δεν μονιάζουν και δεν μπορούν να μονιάσουν. Δεν ελέγχονται καν. Γι' αυτό υπάρχει εδώ μέσα πολλές φορές το γνωστό παραλήρημα. Και αφού το 'φερε ο λόγος για επαναστάσεις, μεγάλες επαναστάσεις στην Ελλάδα ήταν το μεταρρυθμιστικό εθνικό έργο ενός Χαρίλαου Τρικούπη, ενός Ελευθερίου Βενιζέλου κι ενός Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Δεν είχαν «συνιστώσες» αυτοί, κ. Τσίπρα. Είχαν όραμα. Δεν χάιδευαν τα αυτιά του πλήθους. Εξυπηρετούσαν το εθνικό συμφέρον. Δεν διαφύλατταν προνόμια. Καταργούσαν προνόμια. Δεν έκλειναν τους δρόμους της πόλης. Άνοιγαν δρόμους για την Ελλάδα. Και για να έλθουμε στο τώρα, έχουμε την πιο προικισμένη νέα γενιά. Δεν πρόκειται όσο και το θέλατε, να τη χαρίσουμε στην ξενιτιά! Γι' αυτό χρειάζονται όχι κηρύγματα μισαλλοδοξίας

και εμπρηστικά συνθήματα, αλλά Ανάπτυξη, Επενδύσεις, θέσεις εργασίας, αποκρατικοποιήσεις.

Σήμερα ως τις 5 το απόγευμα τερμάτιζαν στο Μαραθώνιο της Αθήνας όσοι δεν τα παρατάνε στα δύσκολα. Αυτοί που έχουν δύναμη ψυχής. Αυτοί που πιστεύουν στο όνειρο να κόψουν το νήμα. Έτσι είναι και η Ελλάδα μας σήμερα. Μια μεγάλη δύσκολη προσπάθεια που μας ενώνει. Δεν μας διχάζει, όπως θέλουν μερικοί. Μιλούν για «εθνική ανεξαρτησία» και «εθνική αξιοπρέπεια». Μπορεί να έχει ανεξαρτησία, κυριαρχία και αξιοπρέπεια μια χώρα όταν χρειάζεται κάθε τόσο δανεικά για να περνάει; Για να ανακτήσουμε την αξιοπρέπεια και την ανεξαρτησία μας ως χώρα, πρέπει πρώτα να καλύπτουμε τις δαπάνες μας, να βγάλουμε τα περίφημα δημοσιονομικά πλεονάσματα. Αυτό προσπαθούμε. Κι εκείνοι είναι απέναντι.

Επαίτες θέλετε τους Έλληνες μέσα στην Ευρώπη; Ή μήπως μας θέλετε απομονωμένους, εκτός Ευρώπης; Υπάρχει κάποιος ήρωας να μας σώσει; Κάποιος Τσάβες; Υπάρχει υποψηφιότητα ήρωα να μας σώσει; Εμείς θέλουμε το λαό μας υπερήφανο και ανταγωνιστικό, μέσα στην Ευρώπη. Διαμαρτύρονται κάποιοι για κινδυνολογία: ότι εμείς τάχα... «κινδυνολογούμε»... Εμείς κινδυνολογούμε; Τα δικά τους λόγια τα ακούν; Δεν είναι επικίνδυνο να απειλεί κανείς, όσους θέλουν να επενδύσουν στη χώρα; Δεν είναι επικίνδυνο να απειλεί κανείς τους βουλευτές, εδώ μέσα, με Ειδικά Δικαστήρια, με δολοφονίες και λιντσάρισμα; Έχετε συναίσθηση αυτών που έχετε πει τον τελευταίο καιρό στη Βουλή των Ελλήνων; Γιατί αν έχετε, είναι εξαιρετικά επικίνδυνοι.

Κι αν δεν έχετε και απλώς παραληρείτε, τότε είστε δύο φορές επικίνδυνοι. Όλοι συμφωνούμε ότι όποιος επικαλείται ανύπαρκτους κινδύνους, είναι φοβικός ή κινδυνολόγος. Αλλά ισχύει και το ακριβώς αντίστροφο: Όποιος αγνοεί υπαρκτούς κινδύνους, είναι αφελής ή επικίνδυνος. Εδώ μέσα κάποιοι αγνοούν αληθινές απειλές, όχι απλούς κινδύνους. Μιλάω για τη δραχμή.

Σας το είπαν οι Σοσιαλιστές της Ευρώπης. Σας το είπαν και οι Πράσινοι της Ευρώπης... Ακόμα και οι φίλοι σας το λένε ξεκάθαρα: Ότι οδηγείτε την Ελλάδα εκτός ευρώ! «Κινδυνολόγοι» είναι κι αυτοί; Τώρα μας κατηγορούν ότι ήλθε αυτή η κυβέρνηση και μέσα σε λίγες μέρες πάει να αλλάξει τα πάντα. Μα ακριβώς! Θυμίζω στους ειδικούς ότι ο Λένιν, είχε πει το εξής. Μην το δείχνετε ότι ενοχλείστε, κρατηθείτε... «κάποτε περνάνε δεκαετίες χωρίς να γίνεται τίποτε. Και ξαφνικά γίνονται τα πάντα μέσα σε λίγες μέρες».

Τέτοιες μέρες περνάμε κ. Τσίπρα! Σε λίγες μέρες αλλάζουμε όσα δεν άλλαξαν σε δεκαετίες. Κι εσάς σας έχουμε απέναντι... Γι' αυτό σας είπα: Η Επανάσταση που χρειάζεται η Ελλάδα είμαστε εμείς κι είναι αυτό που έχει ήδη αρχίσει! Εσείς βρείτε το μόνοι σας τι είστε: Επαναστάτες μόνον κατά φαντασία; Επαναστάτες χωρίς αιτία; Ή μήπως η Επανάσταση ξεκίνησε χωρίς εσάς κι εσείς προσπαθείτε να την εμποδίσετε; Κυρίες και Κύριοι Συνάδερφοι, Από τη σημερινή συζήτηση δεν αναδείχθηκαν μόνο οι διαφορετικές αντιλήψεις μεταξύ μας. Αναδείχθηκε και το ποιους εκπροσωπούμε εδώ μέσα: Ακούστε, τρεις μεγάλες κατηγορίες έμεναν στην Ελλάδα ανεκπροσώπητες επί πολλά χρόνια.

Πρώτα οι αγέννητοι. Αυτοί στους οποίους ρίχναμε συνέχεια τα βάρη της δικής μας ψεύτικης ευμάρειας. Επί χρόνια η χώρα σκόρπαγε λεφτά που δεν έβγαζε. Δεν τα επένδυε. Τα δανειζόταν και τα κατανάλωνε. Και τα φόρτωνε στις επόμενες γενιές. Σε εκείνους που ήταν

ακόμη αγέννητοι τότε... Αλλά οι πριν από 35 χρόνια «αγέννητοι», τώρα είναι παρόντες. Φταίνε λιγότερο απ' όλους. Κι όμως, είναι εκείνοι που σήμερα καλούνται «να πληρώσουν σήμερα το μάρμαρο» ... · Ύστερα οι άνεργοι. Όλοι έδειχναν να νοιάζονται για τα «συμφέροντα των εργαζομένων». Κι αυτό κατάντησε στερεότυπο. Αλλά κανείς δεν νοιαζόταν για τα συμφέροντα των ανέργων, που όσο πάνε και πληθαίνουν. Που θα βρουν δουλειά όλοι αυτοί, αν δεν έλθουν επενδύσεις, αν δεν υπάρξει Ανάπτυξη; Διώχνοντας επενδύσεις και διαιωνίζοντας τη δημόσια σπατάλη και το πάρτυ των επιτηδείων; · Τέλος, τα παιδιά μας. Τι μέλλον έχουν τα παιδιά μιας πατρίδας που μαραζώνει, μιας οικονομίας που χάνει συνεχώς την ανταγωνιστικότητά της; Εγώ. αυτές τις τρεις κατηγορίες που έμεναν για χρόνια ανεκπροσώπητες, έχω συνεχώς στο μυαλό μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αλλά ορισμένους, φαίνεται να μην τους απασχολεί καν το θέμα... -- Όμως, όποια κοινωνία δεν σκέπτεται τους αγέννητους, δεν έχει όραμα. Όποια κοινωνία δεν σκέπτεται τα παιδιά της, δεν έχει αύριο. Κι όποια κοινωνία δεν σκέπτεται τους ανέργους της, δεν έχει καρδιά. Αυτές οι τρεις κατηγορίες δεν είναι πια ανεκπροσώπητες.

Τους εκπροσωπούμε εμείς, όσοι στηρίζουμε τη σημερινή κυβέρνηση. Όπως εκπροσωπούμε κι όλους τους υπόλοιπους Έλληνες που θέλουν ένα καλύτερο μέλλον σε μια ανταγωνιστική Ελλάδα, με μια σύγχρονη δημοκρατία, μέσα στην Ευρώπη. Ας παραμείνουν να εκπροσωπούν κάποιοι άλλοι, τα προνόμια που καταργούνται, τις στρεβλώσεις που εξαλείφονται, τα στερεότυπα και τις ιδεοληψίες που χρεοκόπησαν και το χθες που πεθαίνει. Ανήκουν στο χθες! Είναι παγιδευμένοι στις εμμονές του χθες και αντιστέκονται σε ό,τι λυτρώνει την Ελλάδα, σε ό,τι απελευθερώνει τις δυνάμεις της... Μιλούν συνεχώς για τον «εφιάλτη» που ζούμε σήμερα. Δεν καταλαβαίνουν ότι είναι μέρος αυτού του εφιάλτη.

Λυπάμαι, λυπάμαι ειλικρινά γι' αυτό... Αλλά η χώρα θα βγει από τον εφιάλτη. Και η αποψινή ψηφοφορία αυτό θα δείξει. Το πιο δύσκολο στοίχημα είναι να ενωθούμε στα δύσκολα. Επαναλαμβάνω και δεν θα κουραστώ να το λέω: Απ' αυτή την κρίση ή θα βγούμε ενωμένοι, ή δεν θα βγούμε καθόλου! Σας καλώ απόψε, να δείξουμε σε όλους, ότι οι Έλληνες θα βγούμε ενωμένοι.

Σας καλώ να στείλουμε το μήνυμα της ενότητας απ' αυτήν εδώ την αίθουσα παντού: --Μέσα στην Ελλάδα, γιατί το έχει ανάγκη ο τόπος κι έχει ανάγκη να μας ακούσει ενωμένους ο Ελληνικός λαός. Κι έξω από την Ελλάδα, για να κλείσουμε τα στόματα κάποιων μια για πάντα. Ξέρετε, η ενότητα εδώ μέσα δεν είναι μια λέξη μόνο... Δεν είναι άθροισμα ψήφων. Είναι φρόνημα λαού. Είναι δύναμη Αναγέννησης ενός έθνους. Είναι ώθηση ανόρθωσης μέσα στη χώρα... και διαπραγματευτική ισχύς προς τα έξω. Η ενότητα είναι η υπέρτατη αρετή σε ώρες ανάγκης. Αυτήν την αρετή μας καλεί απόψε ο Ελληνικός λαός να δείξουμε. Αυτήν του χρωστάμε. Και αυτήν θα του δώσουμε με την ψήφο μας απόψε...